

være gaaet ind paa en Betragtning af et personligt Tillægs Natur, som det ærede Medlem gjorde nyligt, maa jeg meget betvivle. Hvorfra det ærede Medlem har Efterretningen om, hvad man meente, da man vedtog dette Tillæg, er mig derfor ikke klart. For mit personlige Vedkommende kan jeg ikke sige Andet, end at jeg ikke har havt Leilighed til at gjøre en saadan Afskillelse i Begrebet personligt Tillæg, som det ærede Medlem nyligt gjorde. Jeg kender kun eet Slags personligt Tillæg, og alle personlige Tillæg ere, saavitt jeg veed, af midlertidig Bestaafenhed. Al Professor Krøyers ogsaa er det, er derfor ikke saa underligt. Der findes i alle Lønningslovene den Bestemmelse, at de personlige Tillæg bortfalde ved Dyrkning paa høiere Gage. Det staaer altsaa kun som personligt Tillæg, saalænge indtil det afløses paa anden Maade, men det er netop ogsaa det, der paataentes, dengang det personlige Tillæg, som her forhandles, bevilgedes Professor Krøyer; der er ikke rettet nogen Betingelse derfor ved Finantsloven; det er uden Indskrænkning givet ham som personligt Tillæg, men givet med den Tanke, at det vilde blive afdraget ham, naar der gaves ham en Lønningsforbedring, og, hvis denne Lønningsforbedring ikke skulde blive 500 Rbd., har jeg for mit Vedkommende ikke nogen Tvivl om, at han vilde beholde af de 500 Rbd., hvad der ikke gaves ham i Lønningstillæg. — Hvad den Maade angaaer, hvorpaa Sædtillæget er opført paa Finantsloven, skal jeg gjøre opmærksom paa, at Professor Krøyers Gage er opført særskilt; hans Gage med det personlige Tillæg er udført i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget, og deraf er der beregnet ham Sædtillæg. Saadanne Posteringer i Finantsloven ere til alle Tider betragtede som afgjørende, naar der har været Tvivl om Bestaafenheden af en Embedsmands Gage, navnlig ved Beregningen af hans Pension. Der er oftere forekommet Tilfælde, hvor man har været i Tvivl om, hvorvidt den Gage, en Mand oppebar fra Tiden før 1848, burde betragtes som givende Afkomst til Pension eller ikke. Jeg skal nævne et bestemt Exempel, som i Dieblittet falder mig ind. En anden Embedsmand ved Museet, Conservatoren, havde fra ældre Tid en Gage

af 300 Rbd. og endvidere en Lønningsteel af 180 Rbd. aarlig, fordi han foreslod Forevillingen af Museet, og der var da Tvivl om, hvorledes disse 180 Rbd. skulde beregnes, da han afgik paa Pension. Det viste sig da, at dette Beløb i Finantslovsforslaget, jeg troer for 1850—51, ogsaa var opført som Lønning for ham, og dette blev anseet for afgjørende, for at Beløbet skulde tages med i Betragtning, saaledes at hans Pension beregnedes af samtlige 480 Rbd. Rigtige Afgjørelser, der støttes til den Maade, hvorpaa en Lønning er opført paa Finantslovsforslaget, have oftere fundet Sted, og jeg tvivler ikke om, at den Postering, hvorom her er Spørgsmaal, vil i paakommende Tilfælde have samme Bægt.

Ordføveren: Jeg vil kun med Hensyn til det meget omtalte Sædtillæg bemærke, at, hvis man gaaer ind paa den Anskuelse, som blev udtalt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), vilde man faae 2 Classer af personligt Tillæg; den ene Klasse vilde indholde samtlige personlige Tillæg paa Finantsloven, og den anden alene Professor Krøyers; dette er allerede en stor Betsynderlighed. Man behøver blot at erindre, hvorledes det i sin Tid er fremstaaet, og det er da klart, at man ikke har sagt til Professor Krøyer, at han fik et personligt Tillæg, indtil en eller anden Begivenhed skete, ligegyldigt, om denne havde Indflydelse paa hans Lønning eller ei; men man har meent, at denne Begivenhed, hvis den skulde skee, maatte staae i Forbindelse med en Lønningsforbedring for ham. Det var nemlig dengang afgjort, eller rettere paataent, at Professor Krøyer skulde have en betydelig Lønningsforhøielse, ikke lidt større end 500 Rbd. — Hvis det ærede Medlem vil eftersee Forhandlingerne om denne Sag, vil han kunne finde det —, og da saa Sagen gik istykker, gav man ham et personligt Tillæg, indtil den høiere Gage maatte blive fastsat; men man udtrykte det ved at sige, indtil Omordningen af Museerne har fundet Sted. Dette er ogsaa den naturligeste og simpleste Maade at forslaae Sagen paa; men at sige, at man har givet Manden et personligt Tillæg og gjort det afhængigt af Noget, ligegyldigt om